

ΣΤ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Στο παρόν κεφάλαιο παρουσιάζεται σειρά νομοθετικών, λειτουργικών και οργανωτικών προτάσεων για τη βελτίωση του πλαισίου λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης στις οποίες κατέληξε ο Συνήγορος του Πολίτη, κρίνοντας ότι η αντιμετώπιση ορισμένων από τα θέματα που έχει διερευνήσει απαιτούν είτε τη μεταβολή του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου είτε την αναδιάρθρωση της οργάνωσης και λειτουργίας των αρμόδιων υπηρεσιών.

Στο τέλος του ίδιου κεφαλαίου παρουσιάζεται η υλοποίηση, εν όλω ή εν μέρει, προτάσεων τις οποίες είχε διατυπώσει ο Συνήγορος του Πολίτη σε ετήσιες εκθέσεις προηγούμενων ετών, σε ειδικές εκθέσεις ή ακόμη και σε πορίσματα στο πλαίσιο του χειρισμού συγκεκριμένων υποθέσεων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ (ΥΠΕΣΔΔΑ)

1. Θέμα: Άδεια παραμονής συζύγων ελλήνων πολιτών ή πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ.κεφ. Ε.1, παράγρ. 3.8.1.5)

Με τις Οδηγίες 90/364 ΕΟΚ, 68/360 ΕΟΚ και 73/148 ΕΟΚ, προς τις οποίες η ελληνική νομοθεσία έχει εναρμονιστεί με τα ΠΔ 278/1992, 499/1987 και 525/1983, ως ελάχιστο χρονικό όριο ισχύος της άδειας παραμονής σε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλοδαπών, μελών οικογένειας πολίτη της Ένωσης, ορίζεται η πενταετία και λαμβάνεται ειδική μέριμνα (διαδικαστικές διευκολύνσεις) για τους αλλοδαπούς ανιόντες ή κατιόντες του αλλοδαπού συζύγου.

Ωστόσο η παράγρ. 1 του άρθρου 33 του Ν. 2910/2001, σε συνδυασμό με την παράγρ. 1 του άρθρου 71 του ίδιου νόμου, ορίζει ότι στην αλλοδαπή σύζυγο έλληνα πολίτη ή πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης χορηγείται άδεια παραμονής μέγιστης διάρκειας πέντε ετών. Εξάλλου ο Ν. 2910/2001 δεν επιφυλάσσει καμία ειδική μέριμνα στα αλλοδαπά μέλη οικογένειας πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία αντιμετωπίζονται όπως όλοι οι υπόλοιποι αλλοδαποί. Τέλος, η αίτηση για τη χορήγηση της σχετικής άδειας συνοδεύεται από παράβολο 150.000 δρχ, το ύψος του οποίου, εμποδίζει πολλούς από τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν αίτηση και δυσχεραίνει, σε βαθμό δυσανάλογο προς τον σκοπό του, την κοινή οικογενειακή ζωή που θα προέκυπτε από τη διαμονή όλων των μελών της οικογένειας στην ίδια χώρα.

Προτείνεται:

Η επαναφορά σε ισχύ των ρυθμίσεων των προαναφερομένων ΠΔ, με παράλληλη πρόβλεψη αναλογικής εφαρμογής τους και στα αλλοδαπά μέλη οικογένειας έλληνα υπηκόου.

2. Θέμα: Διαδικασία εξέτασης υποθέσεων ιθαγένειας. Ύψος παραβόλου για την εξέταση αιτημάτων πολιτογράφησης (βλ. κεφ. Ε.1, παράγρ. 3.7.2.1)

Οι απαιτήσεις χρονοβόρας έρευνας, που εκ φύσεως παρουσιάζουν οι υποθέσεις χορήγησης της ελληνικής ιθαγένειας, δεν είναι αρκετές για να δικαιολογηθούν οι συχνά πολυετείς, ελλείψει συγκεκριμένης προθεσμίας, καθυστερήσεις που παρατηρούνται στην εξέταση των σχετικών αιτημάτων. Σε συνδυασμό με τις λοιπές δυσλειτουργίες του Τμήματος Ιθαγένειας του ΥΠΕΣΔΔΑ, οι καθυστερήσεις αυτές επιβαρύνουν αδικαιολόγητα τους ενδιαφερόμενους. Εξάλλου, η καθιέρωση, με τον Ν.2910/2001, παραβόλου 500.000 δρχ. για την υποβολή αιτημάτων πολιτογράφησης υπερβαίνει κατά πολύ το θεμιτό σκοπό του περιορισμού του αριθμού των αιτούντων, πλήττοντας κυρίως τις οικονομικά ασθενέστερες ομάδες, όπως οι ομογενείς από Ανατολικές χώρες, διάφορες υποβαθμισμένες ομάδες του εγχώριου πληθυσμού, όπως οι ανιθαγενείς, και βέβαια όσους έχουν γεννηθεί και διαμένουν στη χώρα, συνήθως μάλιστα ως συγγενείς ελλήνων πολιτών.

Προτείνεται:

α) Η πρόβλεψη προθεσμίας μεγάλης διάρκειας (δεκαοκτάμηνης ή διετούς), σε συνδυασμό με τη ρητή ρύθμιση ότι η άπρακτη παρέλευσή της συνεπάγεται απόρριψη του αιτήματος χορήγησης ιθαγένειας.

β) Ορθολογικότερη διοικητική οργάνωση και αξιοποίηση της πληροφορικής τεχνογνωσίας, για την αντιμετώπιση των λοιπών δυσλειτουργιών στο Τμήμα Ιθαγένειας του ΥΠΕΣΔΔΑ.

γ) Δραστική μείωση του παραβόλου ύψους 500.000 δρχ., που απαιτείται για την υποβολή αιτημάτων πολιτογράφησης.

3. Θέμα: Αποκλεισμός γυναικών από θέσεις εργατών καθαριότητας στο Δήμο Βύρωνα Αττικής (βλ. κεφ. Ε.1, παράγρ.3.4.1.1)

Σύμφωνα με το Σύνταγμα (άρθρο 4, παράγρ. 1 και 2) αλλά και το κοινοτικό δίκαιο (Οδηγία 76/207 ΕΟΚ), ο αποκλεισμός γυναικών από θέσεις εργατών καθαριότητας δήμου είναι αντίθετος στην αρχή της ισότητας των πολιτών, καθώς και στην απαγόρευση των διακρίσεων λόγω φύλου κατά την πρόσβαση σε θέσεις εργασίας του δημόσιου τομέα. Όπως ορίζει η σχετική νομολογία, οι εξαιρούμενες δραστηριότητες και οι συνθήκες άσκησης τους πρέπει να προσδιορίζονται με ειδική διάταξη νόμου, και μάλιστα με πρόσφορα κριτήρια που συνιστούν αποχρώντα λόγο για τη θέσπιση τέτοιων περιορισμών.

Προτείνεται:

Η αντικατάσταση της αόριστης διάταξης του άρθρου 10 παράγρ. 3 του Ν. 1414/1984 περί προσωπικού ΟΤΑ, με ειδική πρόβλεψη που θα περιγράφει τα συγκεκριμένα καθήκοντα θέσεων εργαζομένων στους δήμους και τις συνθήκες άσκησης τους, ώστε οι γυναίκες να αποκλείονται

από αυτά μόνο βάσει πρόσφορων κριτηρίων. Επίσης προτείνεται ο σαφής προσδιορισμός, στον Οργανισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας του Δήμου Βύρωνα, των συγκεκριμένων θέσεων στις οποίες δεν μπορούν να προσληφθούν γυναίκες, με ρητή αναφορά των συγκεκριμένων εξαιρούμενων καθηκόντων, βάσει πρόσφορων κριτηρίων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

1. Θέμα: Πράξεις χαρακτηρισμού για το δασικό ή μη χαρακτήρα εκτάσεων εντός περιοχών που έχουν κηρυχθεί αναδασωτές (βλ. κεφ. Ε.3, παράγρ.3.6.2)

Τις περισσότερες φορές τα δασαρχεία προχωρούν ανεπιφύλακτα στο χαρακτηρισμό, ως δασικών ή μη, εκτάσεων και οικοπέδων σε περιοχές που έχουν ήδη κηρυχθεί αναδασωτές. Συνήθως ακολουθεί η υποβολή ενστάσεων στις αρμόδιες επιτροπές επίλυσης δασικών αμφισβητήσεων. Όμως, με τον κατά περίπτωση χαρακτηρισμό οικοπέδων τα οποία, βάσει των αποφάσεων αναδάσωσης, θα έπρεπε να θεωρούνται κατά τεκμήριο δασικά, παρέχεται η δυνατότητα άσκησης αθέμιτων πιέσεων στις εμπλεκόμενες υπηρεσίες, και τελικά, όπως έχει αποφανθεί και το Συμβούλιο Επικρατείας με πρόσφατη νομολογία του (βλ. *ιδίως ΣτΕ 178/2000 Ε' Τμ*), υπονομεύεται η κατοχυρωμένη από το Σύνταγμα προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων.

Προτείνεται:

Η έκδοση εγκυκλίων ώστε να καταστεί σαφές ότι σε εκτάσεις που έχουν κηρυχθεί αναδασωτές δεν έχει εφαρμογή η προσωρινή επίλυση δασικών αμφισβητήσεων και γενικότερα η διαδικασία του άρθρου 14 Ν.998/1979 και πάντως, εάν έχει ήδη αρχίσει, κωλύεται η πρόοδος και περάτωσή της.

2. Θέμα: Βεβαιώσεις και πράξεις χαρακτηρισμού για το δασικό ή μη χαρακτήρα εκτάσεων από τον αρμόδιο δασάρχη (βλ. κεφ. Ε.3, παράγρ.3.6.2)

Μετά από την πρόβλεψη ειδικής ενδικοφανούς διαδικασίας από τον Ν. 998/1979, βεβαιώσεις που εκδόθηκαν για το δασικό ή μη χαρακτήρα οικοπέδων, ιδίως κατά τη δεκαετία του 1980 και συνήθως υπό το κράτος πιέσεων, είναι παράτυπες. Ωστόσο, οι βεβαιώσεις αυτές δεν είναι δυνατόν σήμερα να ανακληθούν και επομένως διατηρούν την ισχύ τους ως δεσμευτικές πράξεις χαρακτηρισμού, υπό τον όρο βέβαια ότι τηρούνται οι προβλεπόμενες προϋποθέσεις δημοσιότητας και προκύπτει πλήρως η ταυτότητα του ακινήτου. Η κατάσταση αυτή, όμως, οδηγεί στην έκδοση πλήθους νέων πράξεων χαρακτηρισμού για τις ίδιες εκτάσεις και τελικά συμβάλλει στην άμβλυση της προστασίας των δασών.

Προτείνεται:

Η έκδοση νέας, πληρέστερης εγκυκλίου, με την οποία θα διευκρινίζεται ότι οι βεβαιώσεις και τα έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα, που έχουν χορηγηθεί μετά την ισχύ του Ν.998/1979 για το

δασικό ή μη χαρακτήρα οικοπέδων, αποκτούν, με τις προβλεπόμενες διατυπώσεις δημοσιότητας, ισχύ πράξης χαρακτηρισμού από δασάρχη, μόνο υπό τις ειδικές αυστηρές προϋποθέσεις του Ν.998/1979, ελλείψει των οποίων τα δασαρχεία προβαίνουν αυτεπάγγελτα στην έκδοση νέων πράξεων χαρακτηρισμού της επίμαχης έκτασης.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ (ΥΠΕΧΩΔΕ)

1. Θέμα: Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (βλ. κεφ. Ε.3, παράγρ. 3.1.2, 3.5.1, 3.5.2, 3.5.7)

Πολλές μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων (ΜΠΕ) δεν περιέχουν το σύνολο των στοιχείων που απαιτούνται για την πληρότητα της μελέτης. Εξάλλου, η ομάδα μελέτης δεν περιλαμβάνει πάντοτε μέλη όλων των απαιτούμενων ειδικοτήτων. Τέλος, η δυνατότητα χορήγησης αδειών σε βιομηχανίες, χωρίς ρητή έγκριση της υποβαλλόμενης ΜΠΕ μέσα στη νόμιμη προθεσμία, αντίκειται στην συνταγματική προστασία του περιβάλλοντος. Παράλληλα, περιορίζοντας αποφασιστικά τις δυνατότητες ενημέρωσης και συμμετοχής των πολιτών στη σχετική διαδικασία, μέσω της υποβολής ενστάσεων και υπομνημάτων, παραβιάζει και το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της πληροφόρησής τους.

Προτείνεται:

α) Ο καθορισμός των προδιαγραφών εκπόνησης των ΜΠΕ για κάθε είδος δραστηριότητας, με ειδική αναφορά των επιπτώσεων σε νερό, αέρα κ.λπ., και η πρόβλεψη υποχρεωτικής επανεκτίμησης αυτών των επιπτώσεων σε συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα, ανάλογα με τη δραστηριότητα ή το έργο.

β) Ο προσδιορισμός των ειδικοτήτων των μελετητών, οι οποίοι, ανάλογα με το είδος της δραστηριότητας, απαιτείται να μετέχουν στις ΜΠΕ.

γ) Η πρόβλεψη ιδιαίτερης προκήρυξης και ανάθεσης των περιβαλλοντικών μελετών για κάθε έργο.

δ) Η παρακολούθηση, ειδικότερα με τη μορφή της συλλογής δειγμάτων, των περιβαλλοντικών όρων, ως μέρους των γενικότερων όρων που τίθενται συνολικά, για την υλοποίηση ενός έργου και η ανάληψη μέρους του σχετικού κόστους από τον κύριο του έργου ή της δραστηριότητας.

ε) Η δημιουργία ειδικού εργαστηρίου δημόσιου χαρακτήρα για τη συλλογή και ανάλυση δειγμάτων.

στ) Ο τακτικός έλεγχος της τήρησης των περιβαλλοντικών όρων από ανεξάρτητη επιτροπή ή ακόμη και από ανεξάρτητη αρχή.

ζ) Η κατάργηση της παράγρ. 9 του άρθρου 4 του Ν.1650/1986 και της παράγρ. 4 του άρθρου 7 του Ν.2516/1997, με τις οποίες προβλέπεται η σιωπηρή έγκριση της ΜΠΕ, και αντ' αυτών, η πρόβλεψη αιτιολογημένης γνώμης της διοίκησης

εντός προθεσμίας, η παρέλευση της οποίας θα ισοδυναμεί με σιωπηρή άρνηση.

2. Θέμα: Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο (βλ. κεφ. Ε.3, παράγρ.3.5.3)

Μετά την τροποποίηση της παράγρ. 9 του άρθρου 4 του Ν. 2508/1997, πολλές υπηρεσίες θεωρούν ότι έπαυσαν να ισχύουν, ως προς τις χρήσεις γης, οι περιορισμοί των Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων (ΓΠΣ), που είχαν εγκριθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του Ν. 2508/1997. Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι να εκδίδονται οικοδομικές άδειες ακόμη και για κτίρια που δεν συμβιβάζονται με την προβλεπόμενη, από το εγκεκριμένο ΓΠΣ, χρήση γης. Όμως, με τον τρόπο αυτό καταστρατηγείται ο πολεοδομικός σχεδιασμός. Άλλωστε στην ίδια την εισηγητική έκθεση του Ν. 2508/1997 διευκρινίζεται ότι οι όροι και προϋποθέσεις του Ν.1337/1983 σχετικά με τις χρήσεις γης εξακολουθούν να ισχύουν.

Προτείνεται:

Η αναδιτύπωση της παράγρ. 9, του άρθρου 4 του Ν. 2508/1997 ως εξής: «Για τα Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια (ΓΠΣ) που εγκρίθηκαν πριν από την έκδοση του παρόντος νόμου ισχύουν οι απαγορεύσεις του Ν.1337/1983», ή (εναλλακτικά) «οι απαγορεύσεις που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο και αφορούν στον συντελεστή δόμησης δεν ισχύουν στις περιοχές ΓΠΣ εγκεκριμένων κατά τη δημοσίευσή του παρόντος νόμου. Για τα ΓΠΣ που εγκρίθηκαν πριν από την έκδοση του νόμου αυτού ισχύουν οι απαγορεύσεις του Ν.1337/1983»

3. Θέμα: Έλεγχος των πηγών θορύβου (βλ.κεφ. Ε.3, παράγρ.3.1.1)

Ο θόρυβος αποτελεί μεν πηγή ρύπανσης, όμως η ισχύουσα νομοθεσία, και ιδίως το ΠΔ 1180/1981, δεν προβλέπει επαρκή μέτρα για τον έλεγχο και τον περιορισμό των εκπομπών θορύβου .

Προτείνεται:

Ο νομοθετικός καθορισμός προδιαγραφών για μελέτες ηχομόνωσης, οι οποίες θα συντάσσονται από εξειδικευμένους μηχανικούς, κατόχους μελετητικών πτυχίων ειδικής κατηγορίας που θα δημιουργηθεί. Επίσης προτείνεται ο καθορισμός διαφορετικών, για ημέρα και νύκτα, ορίων εκπομπής θορύβου και η πρόβλεψη περιπτώσεων ηχορύπανσης από κτύπους ή ήχους που εμφανίζουν περιοδικότητα.

4. Θέμα: Ανεξέλεγκτη χρήση αποθηκών για την εγκατάσταση μηχανολογικού εξοπλισμού (βλ.κεφ. Ε.3, παράγρ. 3.1.2, 3.5.1)

Η έλλειψη νομοθετικής ρύθμισης της λειτουργίας αποθηκών με εγκατεστημένο μηχανολογικό εξοπλισμό έχει ως αποτέλεσμα την επιβάρυνση του περιβάλλοντος και την όχληση των γειτόνων.

Προτείνεται

Η απαγόρευση της χρήσης βοηθητικών χώρων αποθηκών για την αποθήκευση ορισμένων υλικών και ιδίως χημικών, σιδήρου και μαρμάρου. Επίσης, ο δραστικός περιορισμός της χρήσης εποχούμενων γερανών ή περνοφόρων μηχανημάτων για τη μεταφορά υλικών σε αποθήκες, προκειμένου η χρήση τους σε περιοχές αμιγούς και γενικής κατοικίας να επιτρέπεται μόνο σε περιπτώσεις μετακομίσεων ή για τη μεταφορά υλικών που χρησιμοποιούνται για τη συντήρηση ή κατασκευή οικοδομών.

5. Θέμα: Δυσλειτουργίες στην καταγραφή και κατεδάφιση αυθαίρετων (βλ.κεφ. Ε.3, παράγρ.3.4.2)

Κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας που διέπει τις αυθαίρετες κατασκευές, διαπιστώνεται, ακόμη και μετά από τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις, σοβαρή ολιγωρία της διοίκησης απέναντι σε συχνά μη αναστρέψιμες, καταστρεπτικές επεμβάσεις ιδιωτών. Μεταξύ των σοβαρότερων αιτίων για αυτή την κατάσταση συγκαταλέγονται η ελλιπής ενημέρωση των αρμοδίων υπαλλήλων στις εμπλεκόμενες υπηρεσίες, οι σοβαρές ελλείψεις μηχανοργάνωσης και υλικοτεχνικής υποδομής των υπηρεσιών αυτών, η έλλειψη πιστώσεων αλλά και συνεργασίας μεταξύ των συναρμόδιων φορέων (ΥΠΕΧΩΔΕ, Περιφέρειες, Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις), όπως και η συχνά διαφανόμενη απουσία πολιτικής βούλησης για την εφαρμογή των κειμένων διατάξεων, που αφορούν στο ιδιαίτερα ευαίσθητο αυτό ζήτημα.

Προτείνεται:

α) Η διαρκής επιμόρφωση και ενημέρωση των υπαλλήλων σε θέματα εφαρμογής της πολυδιάδικης σχετικής νομοθεσίας.

β) Η κατάργηση των μικρών πολεοδομικών γραφείων, που υπολειτουργούν για πολλά χρόνια, και η μεταφορά του προσωπικού τους σε μεγαλύτερα.

γ) Η μηχανοργάνωση όλων των πολεοδομικών υπηρεσιών και η δημιουργία ηλεκτρονικού δικτύου άμεσης επικοινωνίας των υπηρεσιών, με στόχο την ενιαία αντιμετώπιση ομοίων υποθέσεων.

δ) Η επιτάχυνση των διαδικασιών επέκτασης των πολεοδομικών σχεδίων και η νομοθετική πρόβλεψη συνοπτικών διαδικασιών ελέγχου της τυχόν νομιμοποίησης αυθαίρετων, λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 15 παράγρ.2 και 16 παράγρ.1 (όπως τροποποιήθηκαν) του Ν. 1337/1983.

ε) Η αφαίρεση από τους αιρετούς φορείς της αποκλειστικής αρμοδιότητας για την κατεδάφιση των αυθαίρετων κατασκευών και ενδεχομένως η σύσταση ειδικού φορέα, με πρωτοβουλία και εποπτεία του ΥΠΕΧΩΔΕ και του ΥΠΕΣΔΔΑ, που θα εδρεύει στην εκάστοτε περιφέρεια και θα ασκεί αυτή την αρμοδιότητα σε συνεργασία και με τους δήμους.

στ) Η υποχρεωτική κατεδάφιση, με ευθύνη των αρμόδιων υπουργών και εντός ρητής εύλογης

προθεσμίας, των αυθαίρετων κατασκευών που έχουν ανεγερθεί σε περιοχές προστασίας της φύσης και σε περιοχές ιδιαίτερου πολιτιστικού ενδιαφέροντος, με ειδική προτεραιότητα στις περιοχές NATURA.

6. Θέμα: Νομιμοποίηση αυθαίρετων κατασκευών, βάσει του άρθρου 22 του Ν. 1577/1985 (βλ.κεφ. Ε.3, παράγρ. 3.4.2)

Σε πολλές περιπτώσεις, η σύνταξη έκθεσης αυτοψίας αυθαίρετου κατασκευής και η επιβολή του σχετικού προστίμου ακολουθούνται από τη νομιμοποίηση της κατασκευής, βάσει διάταξης (παράγρ. 3 του άρθρου 22 του Ν.1577/1985, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγρ. 3 του άρθρου 19 του Ν.2831/2000), κατά την οποία, κατασκευή σπερδύμενη οικοδομικής άδειας είναι δυνατόν να νομιμοποιηθεί με μεταγενέστερη άδεια, υπό τη μόνη προϋπόθεση ότι δεν συντρέχει παράβαση των πολεοδομικών διατάξεων.

Η διάταξη ενθαρρύνει την ανέγερση αυθαίρετων κατασκευών. Πέραν αυτού, συνεπάγεται επίσης την εκ των υστέρων έγκριση της μελέτης που κατατίθεται για τη νομιμοποίηση της κατασκευής, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ότι αυτή είτε έχει ανεγερθεί χωρίς μελέτη είτε, ακόμη και εάν υπήρξε μελέτη, δεν υπήρξε, νομίμως τουλάχιστον, επιβλέπων μηχανικός. Με τον τρόπο αυτό ουσιαστικά καταργούνται εγγυήσεις πρωταρχικής σημασίας για την ασφαλή ανέγερση των κατασκευών.

Προτείνεται:

Η κατάργηση της διάταξης της παράγρ. 3 του άρθρου. 22 του Ν.1577/1985 (ΓΟΚ), όπως αντικαταστάθηκε με την παράγρ. 3 του άρθρου 19 του Ν.2831/2000, κατά το μέτρο που αφορά στη νομιμοποίηση κτισμάτων που ανεγέρθηκαν χωρίς άδεια. Κατ' ελάχιστον, προτείνεται η τροποποίηση της ίδιας παραγράφου, ώστε να καταστεί δυνατός ο αυτεπάγγελτος έλεγχος, με πλήρη φάκελο δικαιολογητικών («ακτινογραφίες» κ.ά.), της ασφάλειας των ήδη ανεγερθέντων κτισμάτων και οικοδομών, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά στα χρησιμοποιηθέντα υλικά και την εν γένει στατικότητα του κτίσματος. Τέλος, προτείνεται να προβλεφθεί η εγγραφή ρητής μνείας στο στέλεχος της άδειας, ότι αυτή εκδίδεται με στόχο τη νομιμοποίηση του εμπλεκόμενου κτίσματος.

7. Θέμα: Κενά στις ρυθμίσεις της νέας νομοθεσίας για τον αιγιαλό και την παραλία (βλ. κεφ. Ε.3, παράγρ.3.2.1, 3.4.4)

Η νέα νομοθεσία για τον αιγιαλό (Ν.2971/2001) δεν μεριμνά για τα μεμονωμένα διατηρητέα κτίρια, τους παραδοσιακούς και τους προ του 1923 οικισμούς, μέρος των οποίων τοποθετείται σε αιγιαλό ή παραλία, ούτε προβλέπει συγκεκριμένες προδιαγραφές για τη διατήρηση κτιρίων.

Προτείνεται:

α) Σε προϋφισταμένους του 1923 οικισμούς, εάν δεν υπάρχει σχέδιο πόλης, ο αιγιαλός να εκτείνεται το πολύ έως το όριο της εγγύτερης οικοδομικής γραμμής. Ελλείψει σχεδίου πόλης, η διατήρηση των υφισταμένων το 1923 ή κατά την έκδοση του ΑΝ 2344/40 οικοδομών, μόνο εφόσον η ύπαρξή τους τεκμηριώνεται επαρκώς με αεροφωτογραφίες, τοπογραφικά σχέδια, φωτογραφίες, γκραβούρες, ή, επικοινωνικά, με συμβόλαια αγοραπωλησιών.

β) Η αναλογική εφαρμογή αυτών των μέτρων και σε περιπτώσεις μεμονωμένων διατηρητέων κτιρίων ή παλαιών κτιρίων βιομηχανικού χαρακτήρα, αποθηκών, καθώς και κτιρίων που έχουν παραχωρηθεί από το δημόσιο.

γ) Για τη διατήρηση κτιρίων τα οποία δεν έχουν χαρακτηριστεί διατηρητέα με τη συνήθη διαδικασία, η πρόβλεψη υποχρεωτικής αιτιολογικής έκθεσης, με την οποία θα γίνεται αναφορά στην ταυτότητα της περιοχής και στην ιστορία της, σε ενδεδειγμένες κοινωφελείς χρήσεις, καθώς και στην απουσία περιβαλλοντικής επιβάρυνσης από αυτά τα κτίρια.

δ) Η παραχώρηση, έναντι συμβολικού τιμήματος, των μη κατεδαφιζόμενων κτισμάτων στους έως σήμερα κατόχους τους.

ε) Σε οριοθετημένους παραδοσιακούς οικισμούς, ο καθορισμός του αιγιαλού ανεξάρτητα από την οικοδομική γραμμή και από τα τυχόν υφιστάμενα κτίσματα (χωρίς πάντως να επηρεάζεται το ιδιοκτησιακό καθεστώς), με εξαίρεση τις περιπτώσεις κατασκευής έργων ή έκδοσης νέων οικοδομικών αδειών.

στ) Η ανοικοδόμηση μεταξύ υφισταμένων παραδοσιακών κτισμάτων του αιγιαλού, μόνο όταν πρόκειται για πυκνοδομημένα τμήματα του οικισμού και εφόσον ο καθορισμός της οικοδομικής γραμμής αντιστοιχεί στη διαμόρφωσή της από τα ήδη υφιστάμενα κτίρια, κατ' εξειδίκευση της έννοιας της πυκνής δόμησης της παράγρ. 8 του άρθρου 8 του ΠΔ της 2.3.1981.

ζ) Η ρητή νομοθετική πρόβλεψη ότι η ζώνη παραλίας παραμένει οπωσδήποτε αδόμητη και στη φυσική της κατάσταση και η επέκταση της ίδιας απαγόρευσης σε ό,τι αφορά στη διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου.

8. Θέμα: Δόμηση σε οικόπεδα τεμνόμενα από το όριο οικισμού κάτω των 2000 κατοίκων (βλ.κεφ. Ε.3, παράγρ. 3.3.1)

Η παράγρ. 1 του άρθρου 7 του ΠΔ της 24.4.1985 καθιερώνει πλασματική αρτιότητα των οικοπέδων που τέμνονται από το όριο οικισμού κάτω των 2000 κατοίκων. Δεν είναι ωστόσο σαφές, εάν επιτρέπεται η οικοδόμηση του οικοπέδου και στο εκτός του ορίου τμήμα του, ούτε λαμβάνεται υπόψη ο τυχόν περιβαλλοντικά κρίσιμος χαρακτήρας του οικισμού και της εκτός του ορίου έκτασης του οικοπέδου.

Προτείνεται:

Η ρητή πρόβλεψη, με τροποποίηση της παράγρ. 1 του άρθρου 7 του ΠΔ της 24.4.1985, ότι σε αυτές τις περιπτώσεις

α) το προς ανέγερση κτίσμα πρέπει κατ' αρχήν να οικοδομείται στο σύνολό του εντός των ορίων του οικισμού, χωρίς να είναι απαραίτητο να εξαντλείται ο συντελεστής δόμησης, άλλως το οικόπεδο θεωρείται άρτιο μόνο όταν στα όρια του οικισμού περιλαμβάνεται το 50% της προβλεπόμενης αρτιότητας,

β) σε κάθε περίπτωση και ανεξάρτητα από την έκταση του οικοπέδου, η οικοδόμηση εκτός των ορίων του οικισμού επιτρέπεται μόνο κατά το τμήμα που καλύπτει την εντός των ορίων του οικισμού αρτιότητα και υπό την προϋπόθεση ότι η επέκταση του οικισμού στο τμήμα αυτό θα είναι σύμφωνη προς τους κανόνες καθορισμού των ορίων οικισμού και τη νομοθεσία για το φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον και

γ) τα όρια των οικισμών καθορίζονται με συντεταγμένες.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

1. Θέμα: Απαίτηση ειδικής άδειας για την ίδρυση και λειτουργία εκκλησιών οίκων (βλ.κεφ. Ε.1, παράγρ. 3.1.1.1)

Οι ισχύουσες ρυθμίσεις (των ΑΝ 1363/1938, 1369/1938 και 1672/1939, όπως και του ΒΔ της 20.5./2.6.1939) για την ίδρυση και λειτουργία εκκλησιών οίκων απαιτούν ειδική προηγούμενη άδεια, κατ' απόκλιση από τα γενικώς ισχύοντα και σε αντίθεση προς την επιταγή του Συντάγματος για «ακόλυτη» άσκηση της λατρείας. Το Σύνταγμα επιτρέπει μόνο την εκ των υστέρων λήψη κατασταλτικών μέτρων για τη διαφύλαξη της δημόσιας τάξης και των χρηστών ηθών ή για την αντιμετώπιση τυχόν προσηλυτισμού. Σε ανάλογη διαπίστωση έχει προβεί και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (απόφαση *Μανουσάκης και λοιποί κατά Ελλάδα* της 26.9.1996), κρίνοντας ότι το καθεστώς της προηγούμενης άδειας δεν συνάδει προς το άρθρο 9 της ΕΣΔΑ, παρά μόνο κατά το μέτρο που αποσκοπεί στον έλεγχο της συνδρομής των τυπικών προϋποθέσεων.

Προτείνεται:

Η τροποποίηση των προαναφερομένων διατάξεων, έτσι ώστε να αφαιρεθεί από την αδειοδοτούσα αρχή κάθε δυνατότητα κρίσεων σκοπιμότητας ως προς την «πραγματική ανάγκη» ανέγερσης ναού και προκειμένου η ανέγερση εκκλησιών οίκων να υπάρχει μόνο σε αμιγώς κτιριολογικούς (πολεοδομικούς, υγειονομικούς και άλλους συναφείς) προηγούμενους ελέγχους.

2. Θέμα: Αλλαγή των προϋποθέσεων για την άσκηση του επαγγέλματος από τους αποφοίτους των μέσων τεχνικών επαγγελματικών σχολών

Με τον Ν. 2640/1998, ορίστηκε ότι η τεχνική-επαγγελματική εκπαίδευση παρέχεται στα Τεχνικά-Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια (ΤΕΕ) και ότι με απόφαση του αρμόδιου υπουργού οι Τεχνικές Επαγγελματικές Σχολές (ΤΕΣ), μετατρέπονται σε ΤΕΕ Α' κύκλου. Στη συνέχεια, μεταβάλλοντας ριζικά τα δεδομένα στα οποία είχαν στηριχθεί τις επιλογές τους όσοι είχαν εισαχθεί στις ΤΕΣ ή στα ΤΕΕ το 1998, με σκοπό την απόκτηση άδειας επαγγέλματος μετά από τριετή φοίτηση, το προεδρικό διάταγμα 210/2001 πρόβλεψε πρακτική άσκηση δώδεκα μηνών ως προϋπόθεση χορήγησης άδειας άσκησης επαγγέλματος στους σπουδαστές των ΤΕΕ Α' Κύκλου.

Η ρύθμιση αυτή αντίκειται στην αρχή της εύλογης εμπιστοσύνης του πολίτη στη συνέχεια και συνέπεια της κρατικής δραστηριότητας, αρχή η οποία, σε περίπτωση νομοθετικής μεταβολής, αποκλείει την εφαρμογή των νέων δυσμενών ρυθμίσεων σε πραγματικές καταστάσεις που έχουν διαμορφωθεί υπό την ισχύ του προγενέστερου νομοθετικού καθεστώτος.

Προτείνεται:

Η πρόβλεψη μεταβατικής ρύθμισης, η οποία να επιτρέπει την απόκτηση άδειας άσκησης επαγγέλματος σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ίσχυαν κατά το χρόνο της εισαγωγής των ενδιαφερομένων πολιτών στις πράξη ΤΕΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ, ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ (ΟΑΕΕ), ΤΑΜΕΙΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ (ΤΕΒΕ)

Θέμα: Διαδικασία επιλογής ελεγκτών ιατρών με σύμβαση έργου από το ΤΕΒΕ (βλ.κεφ. Ε.2, παράγρ. 3.2.5.2)

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του Ν. 2747/1999, οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης μπορούν να αναθέτουν τον έλεγχο της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης των ασφαλισμένων τους σε ελεγκτές ιατρούς, στο πλαίσιο μίσθωσης έργου ετήσιας διάρκειας. Όμως, η έλλειψη συγκεκριμένης διαδικασίας και κριτηρίων επιλογής που θα επέτρεπαν την αιτιολογημένη συγκριτική αξιολόγηση των ενδιαφερομένων αποκλείει τον έλεγχο νομιμότητας της συγκεκριμένης διοικητικής δράσης και εύλογα δημιουργεί υπόνοιες αδιαφάνειας.

Προτείνεται:

Ο καθορισμός διαδικασίας και κριτηρίων επιλογής των ελεγκτών ιατρών, με τους οποίους το ΤΕΒΕ συνάπτει σύμβαση έργου ετήσιας διάρκειας για τον έλεγχο της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης των ασφαλισμένων και η έκδοση πρακτικού επιλογής που θα κοινοποιείται στους ενδιαφερόμενους.

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ,
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΟΓΑ)**

Θέμα: Προσωρινή απονομή σύνταξης αναπηρίας (βλ.κεφ. Ε.2, παράγρ. 3.1.3.3)

Σύνταξη αναπηρίας, η οποία χορηγείται σε ασφαλισμένους του ΟΓΑ κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ΠΔ 334/1998 για το χρονικό διάστημα που αυτοί κρίνονται ανίκανοι για εργασία, οριστικοποιείται, ανεξάρτητα από την ηλικία του δικαιούχου, μόνον όταν οι αρμόδιες υγειονομικές επιτροπές κρίνουν ότι η ανικανότητα για εργασία είναι διαρκής και εφ' όρου ζωής. Μέχρι τότε, οι ενδιαφερόμενοι είναι υποχρεωμένοι να υποβάλλονται στην τάλαιπωρία και στις δαπάνες των απαραίτητων ιατρικών εξετάσεων. Από την άλλη πλευρά, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγρ. 3 του Ν.2458/1997, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 9 του Ν.2747/1999, η σύνταξη αναπηρίας των ασφαλισμένων του ΟΓΑ, οι οποίοι έχουν υπαχθεί στον Κλάδο Κύριας Σύνταξης και συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του ΠΔ 78/1998 και του Ν. 2747/1999, καθίσταται οριστική. Με τον τρόπο αυτό, όμως, παραβιάζεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης συνταξιούχων της ίδιας κατηγορίας.

Προτείνεται:

Η ενιαία αντιμετώπιση των συνταξιούχων αναπηρίας του ΟΓΑ, με τη συμπλήρωση των σχετικών διατάξεων του Ν. 2458/1997, όπως αυτές ισχύουν μετά την τροποποίησή τους από το Ν. 2747/1999.

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ, ΟΡΓΑ-
ΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ**

Θέμα: Διανομή εισιτηρίων κοινωνικού τουρισμού από τον Οργανισμό Εργατικής Εστίας

Για την αντιμετώπιση των προβλημάτων διαφάνειας που διαπιστώνονται στη διαδικασία διανομής των εισιτηρίων κοινωνικού τουρισμού από τα επιμέρους γραφεία του Οργανισμού Εργατικής Εστίας,

Προτείνεται:

Η τήρηση πρωτοκόλλου ανάρτησης όλων των ανακοινώσεων του Οργανισμού στα επιμέρους γραφεία του, το οποίο θα χρησιμεύει ως αποδεικτικό στοιχείο για τον ακριβή χώρο και την ημερομηνία ανάρτησης και απόσυρσης κάθε ανακοίνωσης και ως τεκμήριο ενημέρωσης των ενδιαφερομένων. Η πρόβλεψη για μαγνητοφωνημένο μήνυμα στην τηλεφωνική γραμμή της επικοινωνίας με το κοινό, το οποίο θα περιέχει συγκεκριμένες πληροφορίες για τα προγράμματα του Οργανισμού. Η ενημέρωση των ενδιαφερομένων για την τυχόν διάθεση των εισιτηρίων μέσω άλλων φορέων (π.χ. μέσω ΚΑΠΗ), ώστε να αποφεύγεται ο αιφνιδιασμός τους από την εξάντληση των εισιτηρίων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

1. Θέμα: Μη έγκριση δαπανών μετακίνησης συνταξιούχου του δημοσίου για διενέργεια ειδικών ιατρικών εξετάσεων (βλ.κεφ. Ε.2, παράγρ.3.2.2.2)

Βάσει διάταξης του ΠΔ 416/1989, σε περίπτωση μετακίνησης ασθενή για νοσηλεία που, είτε ελλείψει νοσηλευτικών ιδρυμάτων είτε ελλείψει κλινών, δεν είναι εφικτή στον τόπο διαμονής του, το δημόσιο υποχρεούται να καταβάλει το αντίτιμο του εισιτηρίου. Όμως, η διάταξη αυτή ερμηνεύεται στενά από τους αρμόδιους φορείς, με αποτέλεσμα η δαπάνη να μην καλύπτεται, όταν ο ασφαλισμένος αναγκάζεται να μετακινηθεί για τη διενέργεια ιατρικών εξετάσεων. Αυτό υποχρεώνει τους ασφαλισμένους να επιδιώκουν την εισαγωγή τους σε νοσηλευτικό ίδρυμα, ακόμη και όταν αυτή δεν είναι απαραίτητη για τη διενέργεια συγκεκριμένων ιατρικών εξετάσεων, επιβαρύνοντας ταυτόχρονα τους ασφαλιστικούς φορείς με την καταβολή σημαντικά μεγαλύτερης δαπάνης. Εξάλλου, καθοριστική συνθήκη για την εφαρμογή της διάταξης είναι η αδυναμία παροχής στον τόπο διαμονής του πολίτη των υπηρεσιών που απαιτεί η αντιμετώπιση ενός προβλήματος υγείας και όχι η νοσηλεία ως τρόπος αντιμετώπισής του, δεδομένου μάλιστα ότι η εκτίμηση ως προς την ανάγκη νοσηλείας ούτε στον ίδιο τον ασθενή ανήκει ούτε είναι πάντοτε εκ των προτέρων γνωστή σε αυτόν.

Προτείνεται:

Η έκδοση εγκυκλίου η οποία θα επιτρέψει την καταβολή των δαπανών που προβλέπει το ΠΔ 416/1989 και για τη διενέργεια ιατρικών εξετάσεων και στη συνέχεια η οριστική νομοθετική αντιμετώπιση του θέματος, στο πλαίσιο των ρυθμίσεων του Κανονισμού Περίθαλψης Ασφαλισμένων του Δημοσίου, με υιοθέτηση σαφέστερης διατύπωσης.

2. Θέμα: Υποχρεωτική ιατρική εξέταση ανδρών υποψηφίων για θέση ιατρού υπηρεσίας υπαίθρου, βάσει πληροφοριών του πιστοποιητικού στρατολογικής κατάστασης (βλ. κεφ. Ε.1, παράγρ. 3.4.1.2)

Σύμφωνα με το άρθρο 4 του ΝΔ 67/1968, εάν από το πιστοποιητικό στρατολογικής κατάστασης υποψηφίου για θέση ιατρού υπηρεσίας υπαίθρου προκύπτει απαλλαγή από τις στρατιωτικές υποχρεώσεις του για λόγους υγείας, ο υποψήφιος παραπέμπεται υποχρεωτικά σε εξέταση από υγειονομική επιτροπή. Η διάταξη αυτή παρεισάγει διάκριση λόγω φύλου σε βάρος των ανδρών, καθώς προβλέπει πρόσθετη δυνατότητα πρόσβασης σε ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα τους, τα οποία, όμως οι γυναίκες υποψήφιοι, μη υπέχοντες στρατιωτική υποχρέωση, θα μπορούσαν να αποκρύπτουν. Η υποχρέωση στρατιωτικής υπηρεσίας των ανδρών αποτελεί συνταγματικός κατοχυρωμένη διάκριση, δεν δύναται όμως να παράγει σε βάρος τους περισσότερα και διαρκέστερα δυσμενή αποτελέσματα. Όπως άλλωστε έχει ήδη υποδείξει η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (απόφαση υπ' αριθμ.142/2001), η διάταξη αυτή, μετά την ισχύ

του Ν. 2472/1997, έπρεπε να θεωρείται καταργηθείσα.

Προτείνεται:

Η κατάργηση του άρθρου 4 του ΝΔ. 67/1968 ή η πρόβλεψη γενικής υποχρεωτικής ιατρικής εξέτασης, εφόσον για λόγους διασφάλισης της δημόσιας υγείας κριθεί σκόπιμη η γνώση στοιχείων από το ιατρικό ιστορικό των υποψηφίων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙ- ΔΙΑΣ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕ- ΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Θέμα: Συντονισμός για την υποδοχή οικονομικών μεταναστών και πολιτικών προσφύγων (βλ. κεφ. Ε.1 παράγρ.3.10.2)

Σε αντίθεση προς όσα επιτάσσουν το Σύνταγμα (άρθρο 2 παράγρ.1, άρθρο 5 παράγρ.1, άρθρο 7 παράγρ.2, άρθρο 22 παράγρ.3), το διεθνές δίκαιο (άρθρο 3 ΕΣΔΑ) και η κοινή νομοθεσία (Ν.2776/1999, Ν.1975/1991 και ΠΔ 61/1999) και παρά την πρόσφατη καταδίκη της Ελλάδας στο Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (*Dougoz κατά Ελλάδα της 6.3.2001 και Peers κατά Ελλάδα της 19.4.2001*), με αφορμή συνθήκες κράτησης που συνιστούν εξ αντικειμένου ταπεινωτική μεταχείριση, οι χώροι προσωρινής στέγασης των μεταναστών που εισέρχονται παράνομα στη χώρα παραμένουν ανεπαρκείς, η πρόσβαση στη διαδικασία χορήγησης πολιτικού ασύλου ιδιαίτερα δυσχερής και, τέλος, η προστασία των αιτούντων άσυλο σαφώς προβληματική.

Προτείνεται:

Η σύσταση κεντρικού συντονιστικού οργάνου για την ενιαία αντιμετώπιση τόσο των προβλημάτων μεταχείρισης και συνθηκών κράτησης μεταναστών που εισέρχονται παράνομα στη χώρα όσο και των θεμάτων πολιτικού ασύλου.

Ειδικότερα για την υποδοχή των παράνομα εισερχομένων μεταναστών, προτείνεται:

α) η δημιουργία κέντρων υποδοχής και, εντωμεταξύ, η βελτίωση των υφιστάμενων χώρων κράτησης.

β) η νομοθετική πρόβλεψη τροφείων για τους κρατούμενους από τις λιμενικές αρχές, αντίστοιχων προς εκείνα των κρατούμενων της αστυνομίας και

γ) η τακτική ιατρική εξέταση και περιθαλψη των μεταναστών κατά τη σύλληψη και όσο διαρκεί η κράτησή τους.

Ως προς τη διαδικασία χορήγησης ασύλου, προτείνεται επίσης:

α) η διευκόλυνση της πρόσβασης στη διαδικασία ασύλου, με την εξασφάλιση διερμηνέα και την ευαισθητοποίηση του λιμενικού και αστυνομικού προσωπικού,

β) η ευρύτερη εφαρμογή της ταχύρρυθμης διαδικασίας εξέτασης αιτημάτων ασύλου,

γ) η τήρηση των διατάξεων για την απαγόρευση κράτησης των αιτούντων άσυλο, που έχουν εφοδιαστεί με το σχετικό δελτίο και

δ) ο διαχωρισμός της αρμόδιας για αιτήματα ασύλου αρχής από την αρμόδια για τη σύλληψη και κράτηση των παρανόμως εισερχομένων, κατά τα οριζόμενα σε σχετικό σχέδιο Οδηγίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ, ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Θέμα: Άνιση μεταχείριση γυναικών στην προκήρυξη θέσεων της πυροσβεστικής υπηρεσίας (βλ. κεφ. Ε.1, παράγρ.3.4.1.1)

Οι κανονιστικές πράξεις της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, σύμφωνα με τις οποίες οι γυναίκες καταλαμβάνουν ορισμένο μόνον ποσοστό των προκηρυσσόμενων θέσεων διοικητικών και λοιπών καθηκόντων (θέσεις τεχνολόγων πληροφορικής, μουσικών κλ.π), καταστρατηγούν τις διατάξεις του Ν.2713/1999 και είναι αντίθετες στην αρχή της ισότητας των πολιτών, άνευ διακρίσεων λόγω φύλου, σε ό,τι αφορά στην πρόσβαση σε θέσεις του δημόσιου τομέα, όπως αυτή αποτυπώνεται στο άρθρο 4 παράγρ.1 και 2 του Συντάγματος και στην Οδηγία 76/207 ΕΟΚ. Επίσης, ο απόλυτος περιορισμός του άρθρου 12 του Ν. 2713/1999, που επιφυλάσσει καθήκοντα δασοπυρόσβεσης μόνον σε άνδρες, πρέπει να επανεξεταστεί, αφενός λόγω της επιβεβλημένης, μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος, άρσης κάθε ανισότητας σε βάρος των γυναικών (άρθρο 116 παράγρ.2) και αφετέρου προκειμένου να εκλείψει η αντίφαση αυτού του περιορισμού με την πρακτική της εκπαίδευσης γυναικών σε εθελοντική υπηρεσία δασοπυρόσβεσης.

Προτείνεται:

α) Η προκήρυξη θέσεων διοικητικών και λοιπών καθηκόντων της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας αδιακρίτως φύλου και

β) η επανεξέταση του άρθρου 12 του Ν.2713/1999, που επιφυλάσσει καθήκοντα δασοπυρόσβεσης μόνον σε άνδρες ακόμη και όταν οι θέσεις διεκδικούνται από γυναίκες με σχετική προϋπηρεσία ή προηγούμενη εθελοντική εργασία.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Θέμα: Εκτέλεση διοικητικών μέτρων Συστήματος Ελέγχου Συμπεριφοράς Οδηγών, παρά την ύπαρξη αθωωτικών δικαστικών αποφάσεων (βλ. κεφ. Ε.4, παράγρ.4.1)

Σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγρ. 3 του Ν. 2696/1999 «Κύρωση Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (ΚΟΚ)», τα διοικητικά μέτρα του Συστήματος Ελέγχου Συμπεριφοράς Οδηγών (ΣΕΣΟ), γνωστότερου ως *point system*, επιβάλλονται και

εκτελούνται παράλληλα και ανεξάρτητα από τις ποινικές κυρώσεις. Η πρακτική που ακολουθεί το Υπουργείο Μεταφορών σε σχέση με την εφαρμογή αυτής της διάταξης έχει ως αποτέλεσμα οι πράξεις επιβολής των βαθμών που καταχωρίζονται σε βάρους των οδηγών να μην ανακαλούνται, ακόμη και όταν ακολουθεί αθωωτική απόφαση ποινικού δικαστηρίου που έχει κρίνει τα ίδια πραγματικά περιστατικά. Η πρακτική αυτή είναι προφανώς ασύμβατη με το δικαίωμα δικαστικής προστασίας, όπως προβλέπεται από το άρθρο 20 παράγρ. 1 του Συντάγματος.

Προτείνεται:

Η προσθήκη στην παράγραφο 3 του άρθρου 107 του ΚΟΚ δεύτερου εδαφίου σύμφωνα με το οποίο «Μεταγενέστερη τυχόν αθωωτική απόφαση ποινικού δικαστηρίου αυτοδίκαια ακυρώνει την καταχώριση στο σύστημα ΣΕΣΟ».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

Από τη φύση της, η διαδικασία εξέτασης, υιοθέτησης και τελικής υλοποίησης προτάσεων για τη βελτίωση του πλαισίου λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης είναι χρονοβόρα, ιδίως εάν απαιτεί και νομοθετική πρωτοβουλία από πλευράς του αρμοδίου υπουργείου. Για το λόγο αυτό, η ανταπόκριση της διοίκησης στις σχετικές προτάσεις της Αρχής δεν είναι ορατή παρά μετά την πάροδο αρκετού χρόνου από τη στιγμή της διατύπωσής τους. Μετά παρέλευση όμως τριών ετών από την υποβολή των πρώτων προτάσεων, που έγινε το Μάρτιο του 1999 με αφορμή την κατάθεση της πρώτης ετήσιας έκθεσης της Αρχής, είναι πλέον δυνατή η συναγωγή πιο αξιόπιστων συμπερασμάτων.

Η αποδοχή περισσότερων του ενός τρίτου των νομοθετικών και οργανωτικών προτάσεων του Συνηγόρου του Πολίτη μετά τα τρία πρώτα έτη λειτουργίας της στην Ελλάδα αποτελεί μια καταρχήν θετική εξέλιξη. Μάλιστα, το γεγονός ότι το μεγαλύτερο μέρος αυτών των προτάσεων έγιναν αποδεκτές κατά το 2001 οδηγεί σε συγκρατημένα αισιόδοξα συμπεράσματα ως προς τις προοπτικές ενός εποικοδομητικού, πολυεπίδεδου και αποτελεσματικού διαλόγου της Αρχής με τους κατά περίπτωση φορείς της δημόσιας διοίκησης. Η σταδιακή ενίσχυση αυτού του διαλόγου και η δυναμική που τείνει να αποκτήσει έχουν δύο επί πλέον θετικές συνέπειες: πρώτον, προσδίδουν αυξημένο κύρος στη διαμεσολαβητική διάσταση του έργου της Αρχής και, δεύτερον, δημιουργούν την εύλογη προσδοκία για περαιτέρω εμπάθυνση και διεύρυνση αυτής της συνεργασίας που έχει ως στόχο την αντιμετώπιση των δομικών προβλημάτων της δημόσιας διοίκησης.

Έως την 31.12.2001, τα ποσοστά αποδοχής των προτάσεων των κύκλων του Συνηγόρου του Πολίτη, όπως αποτυπώνονται στα Γραφήματα 46 και 47 του Κεφαλαίου Δ' είχαν ως εξής: Κύκλος Δικαιωμάτων του Ανθρώπου 36,1%, Κύκλος Κοινωνικής Προστασίας 33,1%, Κύκλος

Ποιότητας Ζωής 21,1% και Κύκλος Σχέσεων Κράτους-Πολίτη 54,5%.

Σε ό,τι αφορά στα μέχρι στιγμής αποτελέσματα, επισημαίνεται ότι τα ποσοστά αποδοχής των προτάσεων της Αρχής από τα καθ' ύλην αρμόδια υπουργεία διαφέρουν από Κύκλο σε Κύκλο και συναρτώνται κατ' εξοχήν με το οικονομικό κόστος αλλά επίσης και με τις ευρύτερες δομικές αλλαγές και το πολιτικό κόστος που αρκετά συχνά συνεπάγεται η προτεινόμενη τροποποίηση του πλαισίου λειτουργίας της διοίκησης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο Κύκλος Ποιότητας Ζωής που είναι και ο μόνος Κύκλος, μικρός αριθμός των προτάσεων του οποίου έτυχαν ρητής άρνησης από τη διοίκηση. Επισημαίνεται, παρά ταύτα, ότι το ποσοστό ευθείας απόρριψης των προτάσεων της Αρχής από τους αρμόδιους φορείς της διοίκησης παραμένει ιδιαίτερα χαμηλό (2% επί του συνόλου), ενώ αντιθέτως εκκρεμούσε μέχρι 31.12.2001 η απάντηση και η τοποθέτηση της διοίκησης για το υπόλοιπο 63,5% του συνόλου των υποβληθεισών προτάσεων. Πρόθεση του Συνηγόρου του Πολίτη είναι οι εκκρεμούσες αυτές προτάσεις να αποτελέσουν αντικείμενο νέων επαφών με τα αρμόδια υπουργεία κατά το 2002.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

1. Έγινε καθ' ολοκληρίαν αποδεκτή πρόταση του Συνηγόρου του Πολίτη (βλ. *Ετήσια Έκθεση 2000*, κεφ. ΣΤ', σελ. 251) για τη συμπλήρωση της παράγρ. 3 του άρθρου 7 του Ν.1763/1988, που περιόριζε τη δυνατότητα παράτασης αναβολής λόγω σπουδών στις περιπτώσεις μετεγγραφής σε ανώτερη βαθμίδα. Στο πλαίσιο των ανώτατων χρονικών ορίων αναβολής που προβλέπει ο νόμος, το άρθρο 18 παράγρ. 2 του Ν. 2936/2001 παρέχει δικαίωμα παράτασης αναβολής λόγω σπουδών και σε όλους όσους, παραμένοντας στην ίδια βαθμίδα, εισάγονται σε σχολή μεγαλύτερης διάρκειας σπουδών προπτυχιακού επιπέδου ή συνεχίζουν τη μεταπτυχιακή τους ειδίκευση με την εκπόνηση διδακτορικής διατριβής.

2. Έγινε ομοίως καθ' ολοκληρίαν αποδεκτή, με το άρθρο 18 παράγρ. 3 του Ν. 2936/2001, πρόταση της Αρχής που περιελήφθη στην Ειδική Έκθεση του 1999 για την εναλλακτική πολιτική και κοινωνική υπηρεσία (βλ. *Ετήσια Έκθεση 1999*, κεφ. 3.1.4.3 σελ.99) και αφορούσε στο διαφορετικό υπολογισμό της χρονικής της διάρκειας, προκειμένου να καταστεί δυνατή η επέκταση και σε αυτήν (όχι ευθέως αλλά αναλογικά προς την κατά πολύ μεγαλύτερη χρονική της διάρκειά) της εφαρμογής ευμενών διατάξεων της στρατιωτικής νομοθεσίας, που διέπουν τη διάρκεια της στρατιωτικής θητείας πολυτέκνων και άλλων ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων.

3. Έγινε επίσης καθ' ολοκληρίαν αποδεκτή με το άρθρο 27 του Ν. 2915/2001 πρόταση του Συνηγόρου του Πολίτη για αναδρομική διαγραφή από το ποινικό μητρώο όσων ποινών είχαν επιβληθεί σε αντιρρησίες συνείδησης, πριν από την ισχύ του Ν.2510/1997 για ανυποταξία, με συνέπεια

να αποκλείεται εφ' όρου ζωής η πρόσβασή τους σε ορισμένα επαγγέλματα.

4. Τέλος, έγινε αποδεκτή πρόταση του Συνηγόρου του Πολίτη για την παροχή δικαιώματος επανεξέτασης για τρίτη φορά από την Ανωτάτη Στρατού Υγειονομική Επιτροπή (ΑΣΥΕ), σε περίπτωση σοβαρής επιδείνωσης της υγείας (βλ. *Ετήσια Έκθεση 2000, κεφ. ΣΤ', σελ. 252*). Προωθείται η σχετική τροποποιητική διάταξη του άρθρου 1 παράγρ. 2 του Ν. 2435/1996.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

1. Πρόταση του Συνηγόρου του Πολίτη (βλ. *Ετήσια Έκθεση 1999, κεφ. Ε', σελ. 273*) για τη ρύθμιση της διαδικασίας επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου μεταβίβασης ακινήτων (ΦΜΑ), ενόψει και της σχετικής νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, υιοθετήθηκε με την τροποποίηση της υπ' αριθμ. 1080792/1428/0013/πολ.1162/10.7.1989 εγκυκλίου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

2. Η υλοποίηση πρότασης του Συνηγόρου του Πολίτη για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος των χηρών, συζύγων δημοσίων υπαλλήλων (βλ. *Ετήσια Έκθεση 2000, κεφ. ΣΤ', σελ. 253*), αντιμετωπίζεται στο πλαίσιο της επικείμενης αναμόρφωσης του συνταξιοδοτικού συστήματος των δημοσίων υπαλλήλων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Σε πρόταση του Συνηγόρου του Πολίτη για τη χορήγηση εφάπαξ βοηθήματος στους συνταξιούχους του δημοσίου που έχουν προσφέρει αποδεδειγμένα διακεκριμένες υπηρεσίες στις τέχνες και τα γράμματα (βλ. *Ετήσια Έκθεση 2000, κεφ. ΣΤ', σελ. 252*), το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών (Γενική Γραμματεία Δημοσιονομικής Πολιτικής - Γενικό Λογιστήριο του Κράτους) απάντησε, επικαλούμενο αποκλειστική αρμοδιότητα του Υπουργείου Πολιτισμού (άρθρο 1 παράγρ. 2 Ν. 2435/1996). Συμπληρωματικά ωστόσο αναφέρει ότι για το ζήτημα της συνταξιοδότησης των λογοτεχνών-καλλιτεχνών προωθείται νέο σχέδιο διατάξεων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Με την υπ' αριθμ. 2/17961/0020/27.1.2000 ΚΥΑ υιοθετήθηκε πρόταση του Συνηγόρου του Πολίτη (βλ. *Ετήσια Έκθεση 1999, κεφ. Ε', σελ. 161*) για τη μετακίνηση, σε αισθητά υψηλότερη βάση, των εισοδηματικών ορίων χορήγησης των πολυτεχνικών επιδομάτων. Ήδη, με το άρθρο 50 του Ν. 2972/2001, το ύψος του εισοδήματος έπαυσε να αποτελεί λόγο μη χορήγησης αυτών των επιδομάτων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Στο υπ' αριθμ. πρωτ. 17775/7.9.2001 έγγραφό του, ο Υφυπουργός Ανάπτυξης εξεδίλωσε την πρόθεσή του να υιοθετήσει πρόταση της Αρχής (βλ. *Ετήσια Έκθεση 2000, κεφ. ΣΤ', σελ. 253*) για την τροποποίηση της διάταξης του Ν. 1804/1988, που προβλέπει υποχρεωτική εγγραφή πτυχιούχων στην Ένωση Ελλήνων Χημικών (ΕΕΧ), έτσι ώστε να υπάρξει στο νόμο και πρόβλεψη εκούσιας διαγραφής τους από αυτήν. Η διοίκηση της ΕΕΧ, προς στην οποία απευθύνθηκε ο Υφυπουργός Ανάπτυξης, παρέπεμψε το θέμα σε προσεχή συνεδρίαση του ανώτατου αντιπροσωπευτικού οργάνου της.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Με το Φ 53/οικ. 2323/12.12.2001 έγγραφο του αρμόδιου Υφυπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, το οποίο κοινοποιήθηκε στον Συνήγορο του Πολίτη ενόψει σχετικής πρότασης που είχε διατυπώσει η Αρχή (βλ. *Ετήσια Έκθεση, κεφ. Ε' 1999, σελ. 158*), οι ασφαλιστικοί οργανισμοί καλούνται να διερευνήσουν τη δυνατότητα επέκτασης του επιδόματος παραπληγίας-τετραπληγίας και σε άλλες κατηγορίες ασφαλισμένων, μεταξύ των οποίων και σε πάσχοντες από ασθένειες με τα ίδια ή βαρύτερα αποτελέσματα, όπως η βαριάς μορφής μυοπάθεια που έχει ως αποτέλεσμα την κατάργηση της κινητικότητας των κάτω άκρων, οι υψηλοί μηριαίοι ακρωτηριασμοί και η φωκομελεία των κάτω άκρων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

1. Στον πρόσφατο νόμο 2971/2001 «αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις», ελήφθησαν υπόψη τρεις από τις προτάσεις του Συνηγόρου του Πολίτη που είχαν διατυπωθεί σε προηγούμενες ετήσιες εκθέσεις. Πιο συγκεκριμένα, στο νέο νόμο προβλέπεται:

α) ο υποχρεωτικός καθορισμός του αιγιαλού και της παραλίας πριν από οποιαδήποτε οικοδομική δραστηριότητα ή μελέτη σχεδιασμού εντός ζώνης 100μ. από την ακτογραμμή,

β) η σύνταξη μελέτης υδρογεωλογικών στοιχείων για τον καθορισμό του αιγιαλού και

γ) η σύνταξη σαφώς αιτιολογημένης έκθεσης της επιτροπής καθορισμού του αιγιαλού (βλ. *Ετήσια Έκθεση 1999, κεφ. Ε' σελ. 227 και Ετήσια Έκθεση 2000, κεφ. ΣΤ', σελ. 256*).

2. Σχετικά με τη σύνταξη μεμονωμένων πράξεων εφαρμογής στην περιοχή Περιβολάκια Ρεθύμνου και την πρόταση της Αρχής για την ανάγκη αποσαφήνισης του νομικού πλαισίου που τις διέπει (βλ. *Ετήσια Έκθεση 1999, κεφ. Ε' σελ. 221*), το ΥΠΕΧΩΔΕ, στο από 25.01.2002 έγγραφό του προς τον Συνήγορο του Πολίτη, αναγνωρίζει την ύπαρξη του προβλήματος στην περιοχή και επισημαίνει ότι έχει ήδη ακυρώσει μία σχετική πράξη εφαρμογής. Θεωρεί ωστόσο ότι, μετά τις οδηγίες που δόθηκαν

στην Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ρεθύμνης, δεν απαιτείται περαιτέρω αποσαφήνιση του νομικού πλαισίου των μεμονωμένων πράξεων εφαρμογής ούτε τροποποίησή του. Καθώς οι προτάσεις της Αρχής δεν έχουν υιοθετηθεί από την ΝΑ Ρεθύμνης και το Δήμο Ρεθύμνης, η υπόθεση παραμένει υπό διερεύνηση.

3. Θετική είναι καταρχήν η ανταπόκριση του Υπουργείου στην πρόταση του Συνηγόρου του Πολίτη για τον επανακαθορισμό του ενοικίου των επιταγμένων ακινήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις για τις επαγγελματικές μισθώσεις και ειδικά βάσει του ποσοστού του τρέχοντος πληθωρισμού (βλ. *Ετήσια Έκθεση 1999, κεφ.Ε', σελ.223*). Στο από 05.02.2002 έγγραφο της, η Διεύθυνση Οργάνωσης του ΥΠΕΧΩΔΕ αναφέρει ότι εξετάζεται ενδεχόμενη σχετική νομοθετική ρύθμιση, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ για το ΥΠΕΧΩΔΕ». Όπως αναφέρεται στο ίδιο έγγραφο, σε αυτό το πλαίσιο θα εξεταστεί και το ενδεχόμενο νομοθετικής ρύθμισης σχετικά με τη μη ευνοϊκή δανειοδότηση για αυθαίρετα κτίσματα που έχουν υποστεί ζημίες ή κρίνονται κατεδαφιστέα εξαιτίας φυσικών καταστροφών.

4. Σχετικά με τις προτάσεις του Συνηγόρου του Πολίτη για τις δεσμεύσεις και τις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις ακινήτων, οι Διευθύνσεις Τοπογραφικών Έργων και Οργάνωσης του ΥΠΕΧΩΔΕ ενημέρωσαν την Αρχή ότι

α) η μεν πρόταση για τη σύναψη χαμηλότοκων δανείων από τους ΟΤΑ (βλ. *Ετήσια Έκθεση 1999, κεφ.Ε' σελ. 222 και Ετήσια Έκθεση 2000, κεφ.ΣΤ', σελ. 256*) δεν αφορά στο Υπουργείο και

β) η αρμόδια Διεύθυνση Απαλλοτριώσεων και Τοπογραφίσεων υπέβαλε προτάσεις προς την επιτροπή παρακολούθησης του προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ για το ΥΠΕΧΩΔΕ», που έχουν ως στόχο την ταχύτερη συντέλεση της απαλλοτρίωσης.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ, ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ (ΤΕΕ)

Σχετικά με τη δυνατότητα εκούσιας αποχώρησης από το ΤΕΕ (βλ. *Ετήσια Έκθεση 2000, κεφ.ΣΤ', σελ.258*), το Υπουργείο ενημέρωσε την Αρχή ότι εξετάζει την ανάγκη θέσπισης σχετικής ρύθμισης. Ήδη, κατά τη διάρκεια του έτους 2001 παρατηρήθηκε μεταστροφή στη διοικητική πρακτική του ΤΕΕ, ειδικά για τους πολίτες των οποίων η άμεση διαγραφή ζητήθηκε από το Συνήγορο του Πολίτη, σε συνέχεια σχετικής αναφοράς τους. Η πρόταση της Αρχής έγινε δεκτή και οι ενδιαφερόμενοι διαγράφηκαν αναδρομικά, από την υποβολή της αίτησής τους. Σε ό,τι αφορά την πολυετή καθυστέρηση της συζήτησης των υποθέσεων του Ανώτατου Πειθαρχικού Συμβουλίου του ΤΕΕ που έχει επιστημάνει η Αρχή (βλ. *Ετήσια Έκθεση 1998, κεφ.Δ' σελ.95*), η Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ απηύθυνε σχετική επιστολή προς τον Πρόεδρο του ΤΕΕ. Σε αυτήν εκφράζεται η ανάγκη άμεσης και αποτελεσματικής αντιμετώπισης του

προβλήματος με την υποβολή σχετικών προτάσεων από το ΤΕΕ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

1. Στην ετήσια έκθεση για το έτος 2000 (βλ. *κεφ. ΣΤ', σελ. 258*), ο Συνήγορος του Πολίτη διατύπωσε την πρόταση να υπαχθούν στην έννοια του υποψήφιου σπουδαστή του Ελεύθερου Ανοιχτού Πανεπιστημίου (ΕΑΠ) από ακριτικές περιοχές, που περιέχεται στο άρθρο 5 του Ν. 2552/1997, τόσο οι μόνιμοι κάτοικοι ακριτικών περιοχών της νησιωτικής Ελλάδας όσο και ακριτικών περιοχών που βρίσκονται σε νομούς, στους οποίους τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης δεν παρέχουν μεταπτυχιακές σπουδές. Η εν λόγω πρόταση συμπληρώθηκε με το από 16.7.2001 πόρισμα του Συνηγόρου του Πολίτη, με το οποίο ζητήθηκε από τον αρμόδιο υπουργό η τροποποίηση της προαναφερόμενης διάταξης, ώστε δυνατότητα συμμετοχής σε μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών του ΕΑΠ να αποκτήσουν και οι πτυχιούχοι των ΤΕΙ.

Το αρμόδιο Υπουργείο πληροφόρησε τον Συνήγορο του Πολίτη ότι το ΕΑΠ, το οποίο έχει ήδη συμφωνήσει εγγράφως με τις προτάσεις της Αρχής, επεξεργάζεται σχέδιο νόμου για τη συνολική αντιμετώπιση των θεμάτων εφαρμογής του Ν. 2552/1997. Εντωμεταξύ, όπως προκύπτει από προκήρυξη για τη συμμετοχή υποψηφίων σε προγράμματα σπουδών του ακαδημαϊκού έτους 2001-2002, το ΕΑΠ έχει διευρύνει την έννοια του όρου «μόνιμοι κάτοικοι ακριτικών περιοχών», εντάσσοντας σε αυτήν, εκτός από τους μόνιμους κατοίκους των Δήμων Αριδαίας, Βεγορίτιδας και Εξαπλατάνου του Νομού Πέλλας, και εκείνους των παραμεθωρίων περιοχών της νησιωτικής Ελλάδας.

2. Με την έκδοση του ΠΔ 210/2001, υλοποιήθηκε πλήρως πρόταση του Συνηγόρου για την επίτευξη της διαδικασίας έκδοσης των προεδρικών διαταγμάτων που προβλέπονται στην παράγρ. 3 του άρθρου 6 του Ν. 2009/1992, προκειμένου να κατοχυρωθούν τα επαγγελματικά δικαιώματα των κατόχων τίτλων σπουδών του τομέα επαγγελματιών υγείας της μεταδευτεροβάθμιας επαγγελματικής κατάρτισης, καθώς και της δευτεροβάθμιας τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης (βλ. *Ετήσια Έκθεση 1999, κεφ.Ε' σελ. 101 και Ετήσια Έκθεση 2000, κεφ.Ε', σελ.95*).

3. Σχετικά με τη μεταφορά των μαθητών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης σε σχολεία που βρίσκονται σε μεγάλη απόσταση από τον τόπο κατοικίας τους, ο Συνήγορος του Πολίτη είχε διατυπώσει πρόταση (βλ. *Ετήσια Έκθεση 2000, κεφ. ΣΤ', σελ.264*) για την κάλυψη των εξόδων συνοδείας των μαθητών από την υπηρεσία που αναλαμβάνει τη μίσθωση των μεταφορικών μέσων. Με την από 03.12.2001 επιστολή του προς την Αρχή, ο αρμόδιος Υπουργός διαβεβαιώνει ότι οι απόψεις της Αρχής λαμβάνονται σοβαρά υπόψη στο πλαίσιο της επανεξέτασης των σχετικών νομοθετικών ρυθμίσεων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Σε συνέχεια σχετικής πρότασης του Συνηγόρου του Πολίτη, που απέβλεπε στη διασφάλιση της έγκαιρης ενημέρωσης των ζημιωθέντων παραγωγών κατά τη διαδικασία χορήγησης οικονομικών ενισχύσεων (αναφορά 7395/2001), η Διεύθυνση Πολιτικού Σχεδιασμού Εκτάκτων Αναγκών (ΠΣΕΑ) του Υπουργείου Γεωργίας ενημέρωσε την Αρχή ότι οι πίνακες διαπίστωσης αποκατάστασης ζημιών που συντάσσουν οι αρμόδιες Επιτροπές Διαπίστωσης θα αναρτώνται επί δεκαήμερο στο οικείο δημοτικό ή κοινοτικό κατάστημα, έτσι ώστε οι ενδιαφερόμενοι παραγωγοί να μπορούν υποβάλλουν εντός αυτού του δεκαημέρου τις τυχόν ενστάσεις τους, οι οποίες θα εκδικάζονται από διαφορετικής σύνθεσης επιτροπές.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΙΑΣ

Με την υπ' αριθμ. Φ3342/37/2001 Υπουργική Απόφαση, το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας υιοθέτησε πρόταση του Συνηγόρου του Πολίτη για τη διάθεση από τις κατά τόπο Λιμενικές Αρχές του παραβόλου ύψους 10.000 δρχ., που απαιτείται, μεταξύ άλλων, για τη θεώρηση άδειας επαγγελματικού πλοίου αναψυχής. Η προηγούμενη διάταξη (αρ. ΥΑ 3122.1/53/1999 ΦΕΚ 2287/31-12-99), η εφαρμογή της οποίας είχε ως αποτέλεσμα την ταλαιπωρία των ενδιαφερομένων, προέβλεπε ότι ανεξάρτητα από τον τόπο ελλιμενισμού του πλοίου, το εν λόγω παράβολο εισπράττονταν από τον Ειδικό Λογαριασμό Κεφαλαίου Λιμενικής Αστυνομίας της Λιμενικής Αρχής Πειραιά, η οποία στη συνέχεια το διέθετε στους δικαιούχους.